

Scientia Sanctorum

Collecta Ex Meditationibus Ludovici De Ponte, Joannis Busaei, Joan. Suffren, Juliani Hayneufve, Et Antonii Gaudier, &c. E Societate Jesu, In Dominicis, Festa & ferias totius Anni digesta. Cum Indicibus duobus. I. In singulos dies. II. Ad Exercitia Spiritualia

Puente, Luis de la

Dilingæ, 1685

8. Quomodo Christus concurrit ad utramque.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60561](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60561)

dit, ad actionem instigat. Intelligit enim opus esse Deo gratissimum, cooperari Christo in lucro animarum faciendo, proque ipsis vitam ipsam fundere, paratum esse. Cæterum sicut Martha indiget Magdalena subsidio, ita vicissim pulchra Rachel (quæ etiam contemplativam designat) invidet Liæ lippienti, sed fæcundæ (quæ est activa) clamâtque. *Dami- hi liberos, alioquin moriar.*

Conte-
platio
ad amo-
rem pro-
ximi
pellit.
Gen 30.
1.

Quamobrem Dominum obsecrabo, ut Marthæ obsequium pariter & Mariæ otium tenere valeam, neque me sollicitudo Marthæ nimia à quiete Magdalena distrahat, vel hujus studium avocet à subsidio proximis ferendo.

Oratio.

CAPUT VIII.

Quomodo Christus utramque vitam excellenter conjunxerit.

NOctem contemplationi, diem actioni tribuebat; quod significat Lucas: *Exijt in montem orare, & erat pernoctans in oratione Dei.* Circa quæ verba considerare possumus Christi contemplationis modum, ad imitandum.

Luc. 6.
12.
1.
Christi
oratio.

I. Accedebat paratus, sepositis distrahentibus, nam eligebat locum à strepitu semotum, montem, tempus quietissimum noctis, & solus secedebat. 2. Diu orationem producebat, ut, qui in illa pernoctabat. Ac ille momento in Deum assurgebat, nos autem non nisi multa col-

1.
Cum
præpa-
ratione.
2.
Longa.

ta colluctatione obtinere possumus benedictionem, sicut Patriarcha Iacob. Et propterea dicitur: *Melior est finis orationis, quam principium*: quia tandem post multam instantiam, & conatum efficimur compotes alicujus caelestis lucis, & consolationis, quare debemus orationem producere. 3. Oratio ipsa Christi erat perfecta, nam ait: *Pernoctabat in oratione Dei*. Phrasi autem Scripturae res quæpiam dicitur Dei, quòd sit in eo genere excellentissima, qualis oratio à Jeremia describitur: *Sedebit solitarius, & tacebit: quia levavit se super se*.

II. Præterea universa oratio dici potest, Dei, quòd ex omni parte Deum respiciat. 1. Debet à Spiritu Sancto inspirari, qui idcirco dicitur pro nobis postulare. 2. In Deum solum debet esse intenta, alijs curis seclusis. *Introibo in potentias Domini: Domine, memorabor justitiae tuae solius*. 3. Summa petitionum debet esse honor Dei, & ejus impletio voluntatis. 4. Effectus est unitio cum Deo, & transformatio in illius similitudinem. Oratio itaque perfecta verè appellatur Dei, qualis in primis oratio fuit Christi Domini.

III. Ab hujusmodi contemplatione Christus prodibat ad actionem: sed & inter actionem miscbat contemplationem, velut cum in patrandis miraculis orabat Patrem, quod etiam fecisse tacitus, quando non memoratur aperte orasse, credendus est: & fecit, ut doceremur similiter, contemplationem eodem tempore

pore cum actione jungere, non solum eam præmittere: sicut hortatur Ieremias: *Leve- Thren. 3. mus corda nostra cum manibus ad Dominum 41. in celos.* Cum manibus, inquit, & inter operandum.

Porro Christi actio per tempus prædicationis ejus maximè enituit, in concionibus, exemplis, & miraculis, quæ omnia fuerunt exitio- actio- nes. circa quæ versatur tertia pars meditatio- num.

MEDITATIO I.

Vita Præcursoris.

PUNCTUM PRIMUM.

AB infantia degit in deserto, ubi quatuor imprimis præluxit virtutibus, quæ sunt columnæ perfectionis. I. Asperitas vitæ, habebat vestimentum de pilis camelorum, & zonam pelliceam circa lumbos suos: esca autem ejus erat locusta, & mel sylvestre, & haud dubiè, non dissimile cubile & lectus, antrum, & nuda humus: ferebátque omnes cæli molestias, æstum, imbres, frigusque patienter. Nec hæc ob delicta præterita, cum fuerit ab utero sanctificatus; sed ad vitandas etiam leves culpas, carnemque spiritui subigendam, utque idoneus fieret divinis percipiendis, quæ ordinariè non nisi talibus sui victoribus communicantur. Ita studebo imitari quoad licebit, &

I.
Pœnitē-
tia cor-
poralis.

&